

9 Ιουνίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΡΕΛΛΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ'ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 315/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Θέσεις — Κριτήρια για την πλήρωσή τους στην ειδικότερη περίπτωση της υψηλής ιεραρχικά θέσης — Συνέπειες ως προς τη βαρύτητα των εφαρμοζομένων κριτηρίων και εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση.

5

Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Δικονομία — Προβολή λόγων ακυρώσεως το πρώτον με την απαντητική αγόρευση — Δεν έγινε δεκτή — Περιστάσεις.

10

Ο αιτητής προσέβαλε τον διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Όταν η επίδικη θέση είναι ψηλά στην ιεραρχία και εδώ όπου ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήσαν υποψήφιοι για πρώτο διορισμό, τα προσόντα και η προφορική δοκιμασία ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής μπορούσαν νόμιμα να διαδραματίσουν σοβαρό ρόλο.

2. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήσαν υποψήφιοι για πρώτο διορισμό. Η θέση είναι ψηλά στην ιεραρχία. Οι υπηρε-

σιακές εκθέσεις, το Άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), δεν παίζουν καταλυτικό ρόλο. το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κρίθηκε εξαιρετος στην προφορική εξέταση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής και συστήθηκε για διορισμό στη θέση από το Διευθυντή. Ο αιτητής κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός. Και ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχαν τα πλεονεκτήματα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

5

3. Στην απαντητική αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή εγείρεται για πρώτη φορά το θέμα της έλλειψης αιτιολογίας της γενικής εντύπωσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση, κατά παράβαση της ρητής πρόνοιας της παραγράφου 10 του Άρθρου 34 του Νόμου. Η εισήγηση αυτή έγινε στο στάδιο της απαντητικής αγόρευσης, προφανώς μετά την σταθερή ευθυγράμμιση της νομολογίας πάνω στο ζήτημα, με τις τελευταίες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Γεωργίου Χ" Γεωργίου και Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ιωάννας Αναστασιάδου - Vantieghem**.

10

15

20

Η εισήγηση του δικηγόρου είναι ορθή. Δεν επιτρέπεται όμως να προβληθεί γιατί δεν περιλαμβάνεται στους νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται η προσφυγή. Η γενική εισήγηση και αόριστη διατύπωση στην παράγρ. 7 πως "η προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου" δεν καλύπτει τον ειδικό αυτό νομικό λόγο, ο οποίος ως εκ τούτου δεν μπορεί να προταθεί στην προσφυγή.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574,

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου - Vantieghem (1995) 3 Α.Α.Δ. 119.

35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίσθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, αντί του αιτητή.

40

Α. Κωνσταντίνου, για του Αιτητή.

Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης αίτηση.

5 Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Σώσειλο.

Cur. adv. vult.

10 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει το διορισμό του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Αεροπορικών Μεταφορών και Αερολιμένων, Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, που έγινε με ισχύ από 15.1.93. Η θέση καθορίζεται στα σχέδια υπηρεσίας ως πρώτου διορισμού και προαγωγής και συνεπώς η διαδικασία επιλογής καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 34 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Ν.1/90).

15 Προτού προχωρήσω στη συζήτηση των λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτητή, παρατηρώ πως η αναφορά της ΕΔΥ σε "προαγωγή" του ενδιαφερομένου προσώπου αποτελεί φραστική ανακρίβεια. Είναι από όλους παραδεκτό πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, και ο αιτητής, ήταν υποψήφιοι για πρώτο διορισμό. Δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Νόμου, και του σχεδίου υπηρεσίας, για προαγωγή. Μια και βρίσκομαι σε αυτό το σημείο επισημαίνω πως ο δικηγόρος του αιτητή συζητά το όλο θέμα στη γραπτή του αγόρευση ως να πρόκειται για περίπτωση προ-

20 αγωγής. Γι' αυτό και επικεντρώνει αποκλειστικά την επιχειρηματολογία του στα κριτήρια και διαδικασία που ακολουθείται κατά τη σύγκριση υποψηφίων για θέση προαγωγής. Παραγνωρίζει όμως τις καθιερωμένες αρχές της νομολογίας σύμφωνα με τις οποίες: όταν η επίδικη θέση είναι ψηλά στην ιεραρχία, και εδώ 25 όπου ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν υποψήφιοι για πρώτο διορισμό, τα προσόντα και η προφορική δοκιμασία ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής μπορούσαν νόμιμα να διαδραματίσουν σοβαρό ρόλο. Γι' αυτό, η ει-

30 σήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η ΕΔΥ απέδωσε υπερβάλλοντα και αδικαιολόγητο βάρος στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της κρίσης και σύστασης του διευθυντή, δεν ευσταθεί.

40 Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πληρούσαν τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας. Δεν είναι ορθό πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχε επταετή τουλάχιστο πείρα σε θέματα Πολιτικής Αεροπορίας ή/και Διοικήσεως ή/και Διευθύνσεως ή/και Οικονομικών, από την οποία τριετή τουλάχιστο πείρα σε υπεύθυνη θέση. Η Επιτροπή έκαμε ειδική μνεία σε αυτή την αιτίαση του

σχεδίου υπηρεσίας. Διαπιστώνεται πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ασκούσε καθήκοντα Διοικητικού Λειτουργού στο Τμήμα Διοικήσεως και Προσωπικού, από το 1980-1983. Από το 1983 υπηρετούσε ως Λειτουργός Συντονισμού στο Γραφείο Προγραμματισμού. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διαθέτουν τα ακαδημαϊκά προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας. 5

Ένα σοβαρό σημείο που προσπάθησε να εγείρει ο δικηγόρος του αιτητή είναι πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υστερεί σε αξία έναντι του, πράγμα που διαπιστώνεται αν ανατρέξει κανείς στη βαθμολογία των εμπιστευτικών εκθέσεων. Πράγματι, ο αιτητής για δέκα συναπτά έτη βαθμολογείται εξαιρετος, ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κειμένεται από το καλός στο λίαν καλός. Το 1990 και 1991 κρίνονται και οι δυο ως πολύ ικανοποιητικοί. Συναφές με αυτό το ζήτημα είναι και η θέση του δικηγόρου του αιτητή πως η σύσταση του διευθυντή υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου πάσχει γιατί δεν συνάδει με το περιεχόμενο των αντίστοιχων διοικητικών φακέλων. 10
15

Η ΕΔΥ επιλαμβάνεται αυτού του ζητήματος και αναφέρει, πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου, πως οι υποψήφιοι υπηρετούσαν σε διαφορετικά τμήματα της δημόσιας υπηρεσίας και οι αξιολογήσεις έγιναν από διαφορετικούς Λειτουργούς. Προσθέτω, επιπλέον, και ότι ανέφερα στην αρχή, πως ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήσαν υποψήφιοι για πρώτο διορισμό. Η θέση είναι ψηλά στην ιεραρχία. Οι υπηρεσιακές εκθέσεις, μολονότι μετρούν στην αξιολόγηση, όπως εξάλλου προβλέπει και το άρθρο 34 του Νόμου, δεν παίζουν καταλυτικό ρόλο. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κρίθηκε εξαιρετος στην προφορική εξέταση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής και συστήθηκε για διορισμό στη θέση από το διευθυντή. Ο αιτητής κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός. Και ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχαν το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας. 20
25
30

Με τα πιο πάνω δεδομένα κρίνω πως η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι τρωτή, γιατί λήφθηκε μέσα στα επιτρεπόμενα πλαίσια της διακριτικής της ευχαιρείας. 35

Η υπόθεση όμως δεν τελειώνει εδώ. Πρέπει να εξετάσω ακόμη ένα ζήτημα. Στην απαντητική αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή εγείρεται για πρώτη φορά το θέμα της έλλειψης αιτιολογίας της γενικής εντύπωσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση, κατά παράβαση της ρητής πρόνοιας της πα- 40

- ραγράφου 10 του άρθρου 34 του Νόμου. Η εισήγηση αυτή έγινε στο στάδιο της απαντητικής αγόρευσης, προφανώς μετά την σταθερή ευθυγράμμιση της νομολογίας μας πάνω στο ζήτημα, με τις τελευταίες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Γεώργιου Χ' Γεωργίου** (1994) 3 Α.Α.Δ. 574 και **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ιωάννας Αναστασιάδου - Vantieghem** (1995) 3 Α.Α.Δ. 119.

- 10 Η εισήγηση του δικηγόρου είναι ορθή. Έχω όμως τη γνώμη πως δεν επιτρέπεται να προβληθεί γιατί δεν περιλαμβάνεται στους νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται η προσφυγή, που διεξήλθα με προσοχή. Η γενική εισήγηση και αόριστη διατύπωση στην παράγρ. 7 πως "η προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου" δεν
- 15 καλύπτει τον ειδικό αυτό νομικό λόγο, ο οποίος ως εκ τούτου δεν μπορεί να προταθεί στην προσφυγή.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.